

Buitennestkast voor kerkuilen

Haagse Vogelbescherming

Instructies

Ophanghoogte 4 meter of hoger.

Bevestiging zo hoog mogelijk in bomen.

Jaarlijks vóór of na het broedseizoen schoonborstelen.

Nestkasten jaarrond laten hangen. Worden 's winters ook als slaappleaats gebruikt.

Steun ons werk met een gift en / of word lid !

Haagse Vogelbescherming (HVB) en Vogelopvang "De Wulp"
Heliotrooplaan 15
2555 MA Den Haag

Contact: info@haagsevogels.nl

Websites: www.haagsevogels.nl en www.vogelopvangdewulp.nl

Giften: IBAN NL 12 INGB 0003 58 61 85

De **kerkuil** (*Tyto alba*) is een vogel uit de familie Tytonidae.

Het vrouwtje is iets groter (34-40 cm) en zwaarder (570 gr) dan het mannetje (32-38 cm resp. 470 gr). De vogel heeft een dikke kop met donkere ogen en is aan de bovenzijde goudbruin gevlekt en aan de onderzijde licht gestippeld. Deze uil heeft lange poten.

De kerkuil heeft een vleugelspanwijdte van 95 cm. De rugzijde heeft een goudbruine tot leigrijze grondkleur en is gespikkeld. De onderzijde varieert van roestbruin tot wit en kan helemaal wit tot gespikkeld zijn. Hij is zeer goed herkenbaar aan zijn hartvormig wit gezicht (de sluier) met de donkere ogen pal naar voor gericht.

's Nachts gaat de kerkuil op zoek naar kleine knaagdieren en soms ook kleine vogels. Hij jaagt vanaf een lage zitpost of vliegt laag over de grond. Boomholten, ruïnes, schuren en bijgebouwen worden als rust- en nesträume gebruikt.

Deze uil komt voor in Amerika, Europa, Azië, Australië en Afrika. Hij leeft in open of halfopen laaglandgebieden waaronder cultuurland als steden, dorpen en landbouwgrond.

Tot en met de zomer van 1986 zag het er voor de Kerkuil niet al te best uit. Honderden speciale nestkasten werden opgehangen in kerken, schuren, molens, opslagplaatsen, en zelfs bewoonde huizen werden voor de Kerkuil aantrekkelijk gemaakt. Vanaf 1987 is er sprake van een explosieve comeback.

Het plaatsen en onderhouden van ruim 10.000 nestkasten (in combinatie met zachte winters) bleek enorm succesvol. De vogel blijft nog wel bedreigd door de enorme toename van het autoverkeer en de eenvormigheid van het agrarische cultuurlandschap. Daarom staat de kerkuil als *kwetsbaar* op de Nederlandse rode lijst.

In het wild worden kerkuilen gemiddeld 4-6 jaar. In gevangenschap kunnen kerkuilen 10-15 jaar oud worden, of meer, afhankelijk van de verzorging. De kortere levensduur in het wild is dikwijls te wijten aan verkeersongevallen en verdringing als gevolg van verstedelijking.

Voortplanting geschiedt doorgaans na het tweede en derde levensjaar en begint meestal in april/maart. De broedperiode valt samen met een overvloed aan kleine knaagdieren en grote insecten in het voorjaar. Het mannetje lokt het vrouwtje, dat tot twee keer per jaar een legsel produceert. Een legsel bestaat uit 3-7 eieren. Na het uitkomen van de eieren brengt het mannetje voedsel naar het nest dat door het vrouwtje wordt bewaakt.

Kerkuilen nestelen doorgaans in donkere, verscholen ruimten in schuren van boerderijen, kerktorens of andere gebouwen waar ze in en uit kunnen vliegen. Dit is meestal in de nabijheid van een bosrijke omgeving met weilanden waar ze goed kunnen jagen. Kerkuilen vormen zogenaamde broedparen en wisselen niet van partner. Dit is in gevangenschap ook het geval. (Bron: Wikipedia)